

[Fr. Andersen.]

en Tid vil være i Stand til i nogen Grad at afværge de Virkninger, der vilde kunne forudses, saa tror jeg ogsaa, at man fra alle Sider, ligesom da Loven blev vedtaget i 1938, vil kunne samles om dette Formaal, og jeg anbefaler Forslaget til Tingets velvillige og hurtige Behandling.

Brorsen: Forslaget om Optagelse af et Statslaan paa 25 Mill. Kr. er en Fortsættelse af den Lovgivning, vi var inde paa i sidste Rigsdagssamling. Jeg minder om, at Optagelsen af Statslaanet paa de 50 Mill. Kr. sidste Aar til det, man kalder Beredskabskøb, gav Anledning til en ret vidtløftig Militærdebat her i Tinget. Jeg tror ikke, der er nogen særlig Stemning for, at man nu her lige paa Falderebet skal ind paa Militærbetragtninger i Forbindelse med dette Lovforslag. Det er kort og godt en Fortsættelse af Lovgivningen sidste Aar, hvor der blev stillet 50 Mill. Kr. til Raadighed, og dette Beløb foreslaas nu forøget med 25 Mill. Kr. Der er i Lovforslaget gjort nærmere Rede for, hvad Pengene skal anvendes til, og jeg finder ingen Anledning til her at nævne, hvad man altsaa kan finde i Lovforslaget, og hvad Finansministeren ogsaa har gjort Rede for ved Forelæggelsen af Lovforslaget. Jeg kan sige for mit Vedkommende og paa mit Partis Vegne, at vi kan medvirke til Lovforslagets Gennemførelse.

Jeg ønsker blot at bemærke, at vi naturligvis gaar ud fra, at de Indkøb, der skal foretages i Udlandet for de Millionbeløb, der stilles til Raadighed her, i ganske særlig Grad vil blive foretaget i Lande, som vi staa i livlig Handelsforbindelse med, altsaa Lande, som aftager i særlig Grad vor Landbrugsproduktion. Jeg er heller ikke i Tvivl om, at dette vil blive Tilfældet, men jeg finder i alt Fald Anledning til at gøre en Bemærkning om det, og det kan maaske atter give Anledning til, at Finansministeren ogsaa gør en Bemærkning.

Korsgaard: Som allerede nævnt er Lovforslaget, om jeg saa maa sige, en Fortsættelse af en bestaaende Lov, og Tendensen i dette Forslag er jo den, at man vil forberede sig mere eller mindre paa alle Eventualiteter. Det har jo, som enhver vil vide, baade en militær og en civil Side, og mit Parti er naturligvis tilfreds med, at man nu fra alle Sider for længst, kan man maaske sige, erkender, at der er Problemer her baade til militær og til civil Side. Den militære Side havde jo ved Loven om de 50 Mill. Kr. en nogenlunde fremtrædende

Plads, idet man efter denne Lov gik betydelig hurtigere frem inden for de Rammer, som man gennem Lovgivningen havde for vort militære Beredskab, end det oprindeligt havde været Tanken. Man kan vel sige, at dette Lovforslag ogsaa paa dette Omraade viderefører den samme Tanke, men dog maa jeg mene, at vi nu allerede er kommet saa vidt, at man fra alle Sider maa erkende, at det ikke kan nytte tilstrækkeligt at gennemføre i et hurtigere Tempo, end man oprindeligt havde tænkt sig, det militære Beredskab, som man har vedtaget. Men naturligvis, det at tage alt det, man nu engang kan lave militært set, saa hurtigt som muligt, har naturligvis mit Parti absolutte Tilslutning, og derfor vil mit Parti ogsaa stemme for Forslaget. Forslagets Hovedindhold hviler denne Gang formentlig i væsentlig mindre Grad i en militær Udbygning end i en civil Udbygning.

Vedrørende Loven om 50 Mill. Kr. skal jeg bemærke, at jeg ikke var tilfreds med den Udførelse, denne Lov havde faaet. Det vil jo vides, at Fordelingsplanen kom til Finansudvalget, og ogsaa vil komme efter dette Forslag, og det skulde jo altsaa kunne give en vis Adgang til at tale om Tingene. Det er nu kun en formel Adgang vel sagtens, for efter Erfaringen ligger Forholdet jo saaledes, at der næsten i Løbet af Minutter skal tages Standpunkt til, om man vil gaa med til Regeringsforslaget eller ikke. Og da vi alle ved, at Regeringspartierne har Flertal i begge Rigsdagens Ting, kan de gennemføre, hvad de vil. Men jeg synes ligegodt, at den Forhandlingsmaade, man havde sidst, var i alt for høj Grad formel, idet der jo slet ikke blev levnet Tid til at spørge Kredse, der paa de paagældende Omraader efter ens Mening havde en større Indsigt i det, der blev foreslaet. Jeg vil gerne understrege, hvad der blev sagt af den højtærede Finansminister i Finansudvalget, at de Foranstaltninger, man paatænkte at udføre, skulde ikke udføres med Henblik paa en Situation, hvor Danmark var i Krig, men med Henblik paa, at der forelaa Blokade, altsaa med andre Ord en Situation, der forhindrede, at man kunde faa Varer fra Lande, der var i Krig med hinanden. Jeg vil understrege dette med Henblik paa en enkelt Ting, idet man ved Loven om de 50 Mill. Kr. havde en Post, der drejede sig om Køb af for 5 Mill. Kr. svovlsurt Ammoniak. Som bekendt er dette Kvælstofgødning, men det vilde være naturligt at stille sig det Spørgsmaal, om man overhovedet kunde tænke sig en Situation — forudsat, at vi ikke var med i Krig —